

Mitjà: Abarna
Secció: Arte

Data: Maig de 2000
Lloc: Catalunya

Drap Art

Recicla que algo queda

Texto Rosa Para

Hacia dos años que no sabíamos nada de ellos. Y se les echaba en falta, vaya, después de aquel despliegue de música, buen rollo e imaginación ante el CCCB barcelonés. Ahora cambian de escenario pero no de filosofía. Atentos: Drap Art construye a partir de lo que se des-

truye, cuestionando así "la problemática de la basura en la contemporaneidad y el auto-envenenamiento de la humanidad". Eso es, que con esas botellitas de plástico tipo quita la grasa en un plis ellos te hacen unas lámparas tremendas, o unos collares de alambres o un cuadro de vete a saber qué. En palabras de Mauricio Castro, uno de los muchos artistas que forman parte del colectivo: "Artes plásticas, diseño, música y teatro se reúnen para aprovechar los colores, texturas, formas y sonidos de las cosas descartadas". Eso es: pinturas, esculturas, objetos de diseño y más expuestos para ti.

■ Hasta el 14 de mayo en el Mercat de les Flors, Barcelona. Teléfono: 932 684 889.

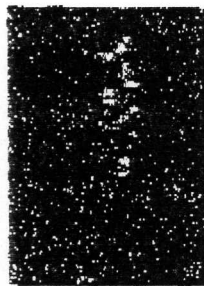
Mitjà: El País digital
Secció: España

Data: 3 de maig de 2000
Lloc: Madrid

Drap-Art

Descripción: vuelve tras dos años de ausencia
Lugares: * Barcelona del 26/04/00 al 14/05/00
Tipo de evento: Arte
Género: Varios

Comentario: Construir a partir de lo que se destruye es el lema de la iniciativa Drap-Art con una clara filosofía: el problema actual de la basura y el 'auto-envenenamiento de la humanidad'. Tras un tiempo de reflexión, que han aprovechado, según su directora, Tania Grass, para madurar el proyecto y realizar talleres en Israel y la antigua

Yugoslavia, Drap-Art vuelve a atizar nuestras mentes consumistas. Este renacimiento lo celebran con la exposición 'El perquè de les coses' que encadena el trabajo individual de unos quince artistas. Por ejemplo, una bicicleta interactiva del colombiano Javier Manjarrés; objetos funcionales del madrileño Alberto Carvajal (en la foto su 'Joyero') o las fotos del catalán Kim Manresa y la hispano colombiana Consuelo Bautista. La fiesta de inauguración se celebra el día 28 con el grupo de 'bossa nova', Brasuca Matraca; los pinchadiscos Penguin y un pase de vídeo de Pere Pueyo. Drap-Art se incluye en El Mercat Continua, una programación alternativa organizada por la sala Conservas.

Nota: Mercat de les Flors. Calle Lleida, 59 (934 26 17 75).

Mitjà: Illacrua (1/2)
Secciò: Àngels a la brossa

Data: Setembre de 2000
Lloc: Barcelona

Àngels a la brossa

«És temps de cercar àngels a la brossa, trobar la bellesa en la tendra desolació d'allò inservible. Utilitzar allò inutilitzat, reconèixer la vida entre allò llençat, clavar el sentiment en els cors trencats d'allò que ha estat abandonat.»*

Malauradament l'expressió "ésser bo per llençar" ens remet als nostres temps, a la cultura massa assimilada de "l'usar i llençar". Drap'Art és una de les associacions de professionals de diversos camps (arts plàstiques, disseny, arquitectura, interiorisme...) que donen la volta a la truita i aprofiten per crear amb allò que alguns consideren inservible. Una creació que, d'altra banda, no és nova, ja que s'ha desenvolupat des dels *ready mades* a l'art povera, passant pel Pop Art, Fluxus, Rauschenberg o Joan Brossa.

La història de Drap'Art és recent. L'associació va ser creada a Barcelona el 1996 amb l'objectiu de promocionar el reciclatge

creatiu mitjançant una marató anual. La idea va partir de l'experiència que dos anys abans havien tingut 26 artistes que van ser convidats a la *Braderie de l'Art* (*bradery* ve a ser un lloc on es va a negociar, a buscar la ganga, com uns encants), organitzada per l'associació francesa Art Point M.

Després de dues primeres edicions celebrades a Barcelona i algunes exposicions col·lectives, Drap'Art va iniciar intercanvis a l'estranger: un taller amb artistes de Iugoslàvia en el marc de la III Biennial de Cetinje, col·laboracions en la instauració d'una marató de creació i reciclatge a Atenes, taller a Jerusalem...

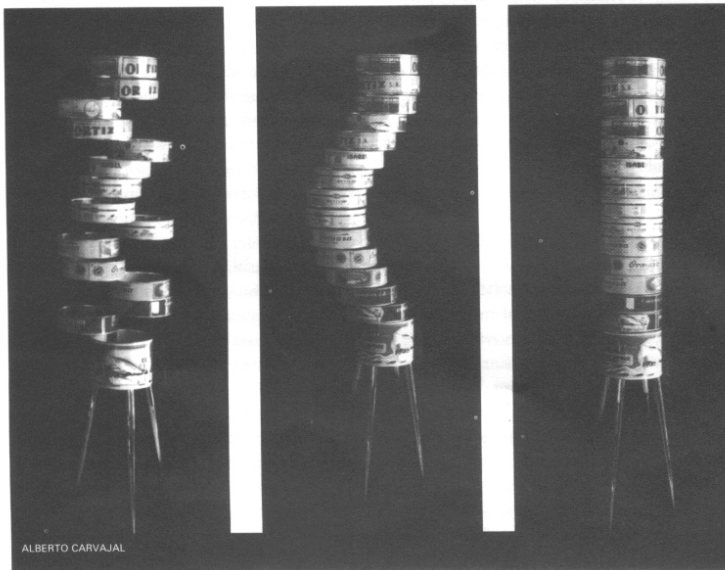
Actualment Drap'Art treballa en un

projecte, "*Desechos del mar*", amb la col·laboració de Thomas Nöelle, membre de l'associació L'Angelot, que pretén dur a terme des de Barcelona un intercanvi d'experiències amb Israel i Gaza.

Projectes de futur

Després d'estar ubicats al local del taller col·lectiu Torre de Papel (integrat per Fafá Franco, Edu Jorge, Imanol Ossa i Tiina Tynkkynen), Drap'Art està ultimant el trasllat de la seva seu, a Barcelona. Com ens explica Tanja Grass, dinamitzadora d'activitats i comissària de les exposicions de Drap'Art, "*ara que l'associació tindrà un local propi, crec que s'ha de dir que Drap'Art és més aviat una associació per divulgar un sector de desenvolupament que cada vegada compta amb més artistes que treballen amb material de rebuig, alhora que és un centre d'artistes en el sentit que pots tenir contacte amb gent que hi treballa. Més que un col·lectiu, com és Torre de Papel, és un nucli divulgatiu*". Aquest nou local ha de servir per connectar artistes i públic, per donar la possibilitat de distribuir artesanía especialitzada amb materials reciclats, tant de creadors d'aquí com d'altres països, per fer exposicions, intervencions en l'espai, que durin un mes i mig cada una. Es preveu continuar amb la tònica de les xerrades entre els membres del col·lectiu i tenir així en el local un punt de trobada i tertúlia.

Mirant al futur, Tanja Grass ens informa que la propera marató es preveu fer el 2002: "*Tomarem a fer la marató després d'un projecte de replantejament. Cal fer-la més viable. Hauríem de tenir un centre de recursos amb materials, un taller de treball, per soldar, tallar,*

Mitjà: Illacrua (2/2)
Secció: Àngels a la brossa

Data: Setembre de 2000
Lloc: Barcelona

fer fusteria, per a materials no habituals, per donar un espai a molts artistes i fomentar-ho al públic en general, nens i adults. Un edifici on es pogués comptar amb un espai obert per a d'altres col·lectius, un espai obert i gran. Tenir aquest espai ampli suposa retallar molt les despeses i es fa més accessible a la gent, tenint el centre de recursos de materials al costat”.

Els artistes que han col·laborat en les maratons i exposicions de Drap'Art se senten propers a un enfocament més lúdic i creatiu a l'hora d'abordar els problemes mediambientals, intentant no caure en la superficialitat. Van de la crítica social a la creació individual, indistintament. Com comenta Mauricio Castro, membre del col·lectiu Torre de Papel i que des dels inicis col·labora amb Drap'Art, “el darrer esglaió de la cadena –la brossa– es transforma en el punt de partida de la creació estètica. Construir a partir d'allò que es destrueix és el tema central d'aquest esdeveniment (la marató) que cerca qüestionar la problemàtica de la brossa en la contemporaneïtat i l'autoverinament de la humanitat”.

Reintroduir a la vida

“Útil-Inútil són termes contraposats, però totalment discutibles i ambigus. Acabem descobrint que les expressions poden ser bones, però la utilització d'aquestes varia segons els interessos socials, fins al punt que perdem totalment el seu sentit inicial”, comenta l'artista Quim Garcia sobre l'expo col·lectiva *El perquè de las cosas*.

Parlant amb Tanja Grass anem més enllà de la delimitació que s'ha fet de termes com el reciclatge: “S'hauria de parlar so-

bre la seva definició. Per a mi reciclatge significa reintroduir a la vida, i aquí entren el recuperar, el reutilitzar i el reciclar (les tres “r”). El terme reciclatge és nou, però l'activitat no. Sempre hem trobat gent en la història que ha reutilitzat materials, però abans això era el més normal del món. És recent que l'artista tingui consciència de reciclador, però a Miró, per exemple, li agradava fer composicions amb cistells i sabates velles, i després ho fonia en bronze; també Dalí i els modernistes, amb Santiago Rusiñol que era un gran col·leccionista de ceràmiques, estaven fascinats per allò que és vell. És una afició als objectes que tenen una història, que tenen una vida ja pròpia... Les coses noves solen ser més estèrils, mentre que les que han tingut una vida tenen molt més a comunicar, tenen una idiosincràsia que els objectes nous no tenen, són molt més estimulants.”

Grass també rebut el reciclatge com a etiqueta o bandera: “El reciclatge s'ha discutit molt en la societat actual... De fet, als artistes

no els agrada definir-se com a artistes de reciclatge. En primer lloc, no és l'objectiu del seu treball, i en segon lloc, perquè usar el terme tal com està definit, com un procés de trencar una cosa i tornar-la a fer, és limitador, els artistes s'allunyen d'aquesta idea. Com també de la idea ‘això és deixalla’ o ‘vell’. En canvi, sí que s'utilitza en el sentit ampli, com a concepte de treball, la transformació de materials.”

Dintre de l'associació Drap'Art s'ha reflexionat prou sobre la paraula reciclatge. En un món desigual on hi ha molta gent que viu del menjar que troben a la brossa, l'art pot sacsejar consciències a un centre consumista i donar esperança, a través de la creativitat, a la perifèria ■

Helena Morén Alegret

* Fragment del text de l'artista Jordi Torrent al catàleg “El perquè de las cosas”, exposició col·lectiva Drap'Art.

Associacions d'artistes “recicladors”

- Drap'Art: Associació que inicià la seva activitat en el Mercat de les Flors el 1996, dins el marc de la 14a. Marató de l'Espectacle, promocionant la 1a. Marató de Creació & Reciclatge de Barcelona, amb una petita exposició d'objectes i una performance de Fafá Franco i Alex Rendón, a l'espai associatiu Torre de Papel.
- La Xarranca: col·lectiu d'Andorra que organitza la marató Brossa Art, a partir de l'experiència de Drap'Art. Ha fet dues edicions.
- Projective: associació a Israel que té com a activitat principal muntar exposicions; el treball se centra en l'art i el medi ambient, des del paisatge fins a la memòria històrica.
- Purgatori: col·lectiu de València d'artistes diversos. Alguns treballen amb materials trobats o comprats antics. Per exemple, Xavier Montsalvatge fa un treball poètic interessant amb petits objectes, dibuix o collage.

Mitjà: Ownnews
Secciò: Arte

Data: Primavera 2000
Lloc: Barcelona

To reinterpret is to leave a story behind.

The history of a place can be interpreted by its waste material.

Objects without a reason to exist, forks without prongs and disemboweled television sets are changed into raw material for a new mother nature in a rubbish tip. *Reinterpreted nature*, digested by us, whose limits with its nature become blurred, are ever more difficult to determine. Reinterpreting implies selecting, producing and wasting. *Reinterpreting* means leaving a story behind.

"We live in societies where almost everything is ultimately thrown away. After the Second World War, Western democracies began to experience a major revolution in the mass consumption of goods; the production of goods was subject to the dictates of planned obsolescence (nothing should last long enough to interrupt the market chain). Rubbish and disposable objects have experienced a geometric progression. Susan Strasser.

Reinterpréter, c'est laisser une histoire derrière soi.

L'histoire d'un lieu peut se lire dans ses déchets. Les objets sans raison d'être, des fourchettes édentées, des téléviseurs étripés deviennent, dans la décharge, de la matière première pour une nouvelle mère nature. Une nature réinterprétée, digérée par nous, dont les limites avec la nature originale deviennent des frontières floues, toujours plus difficiles à déterminer. Réinterpréter veut dire sélectionner, produire et jeter. Réinterpréter, c'est laisser une histoire derrière soi.

"Nous vivons dans une société où l'on finit par jeter pratiquement tout. Depuis qu'après la seconde guerre mondiale, les démocraties occidentales ont commencé à vivre la grande révolution de la consommation de masse et que la production de marchandises s'est soumise aux dictats de l'obsolescence programmée (rien ne doit durer trop longtemps pour ne pas interrompre la chaîne du marché), les déchets, ce qui est jetable, ont subi une croissance géométrique". Susan Strasser.

Reinterpretar es dejar tras de sí una historia.

La historia de un lugar puede leerse por sus desechos.

Los objetos sin razón de ser, tenedores desdentados, televisores destripados se convierten en el vertedero, en la materia prima de una nueva madre naturaleza. Una naturaleza reinterpretada, digerida por nosotros, cuyos límites con la naturaleza original se convierten en unas fronteras borrosas, cada vez más difíciles de determinar. Reinterpretar implica seleccionar y desechar. *Reinterpretar* es dejar tras de sí una historia.

"Vivimos en sociedades en las que se acaba tirando casi todo. Desde que, tras la Segunda Guerra Mundial, las democracias Occidentales comenzaron a experimentar la gran revolución del consumo de masas, y la producción de mercancías se sometió a los dictados de la obsolescencia programada (nada debe durar demasiado para no interrumpir la cadena del mercado), la basura, lo desechable, ha experimentado un crecimiento geométrico". Susan Strasser.

drap art

